

Virðing aftur fyri tinginum!

Í DAG kemur so tingið saman aftur. Á skránni er umrøða av ólavssøkurøðu løgmanns. Hetta er fyrstu ferð, at vit fáa eitt veruligt orðaskifti — ein dialog í lögtinginum millum andstøðu og samgongu um støðuna í landinum og um politikk-in hjá landsins stýri. Hetta verður sum so fysta aðalorðaskifti, síðani hetta landsstýrið varð skipað.

NÓGV hevur verið skrivað og sagt um hesa røðu longu. Vi hava hoyrt andstøðupolitikarar í útvarpinum, sum hava sagt seg vera rættiliga ónøgðar við røðuna, tí hon innihelt ongan veruligan politikk, ongar framtíðarætlanir, ongar hugsjónir. Hon var meira at meta við eina turra og generella frágreiðing um tað, sum farið er fram hesa seinastu tíðina. Vit hava so eisini sæð tingmenn úr samgonguni havast harðliga at røðu løgmanns í málagninum hjá Fólkaflakki-num. Áhugavert verður nú at

hoyra bæði samgongumenn og andstøðuna viðgera hesa røðu. Vit fara kanska at frætta, um samgongutingmenn eru nøgdir við ríkna politikkin — og hvat teir vænta sær av samgonguni í komandi setu. Nú er tað so, at sjálvkritikkur eisini er sunnur, um so er, at hann hevur til endamál at verða uppbyggjandi og ikki bara niðurbrotandi.

BÆÐI lögmaður og tingformaðurin hava boðað frá størri samvinnu og meiri rúmd fyri eini demokratiskari manngongd í tinginum í hesi setuni. Lögmaður hevur boðið til fjøltáttaða samvinnu, og tingformaðurin hevur lagt arbeidið í tinginum soleiðis til rættis, at teir einstøku tingmenninir fáa betri móguleikar at gera vart við síni sjónarmið. Hetta kann bert vera at fegnast um.

UMFRAMT hetta aðalorðaskiftið um løgmannsrøðuna fáa vit so eisini eitt aðalorðaskifti um figgjarlógina, og landsstýriskvinnan í skúlámálum hevur haraftrat boðað frá enn einum aðalorðaskifti á tingi

um skúlaviðurskifti. Ja, tað byrjar at líkjast nøkrum, tá heili trý aðalorðaskifti eru sett á skránni hjá okkara fólka-valda lögtingi. Tað er soleiðis tað eigur at vera: dialogur — orðaskifti aftur og aftur um allar samfelagsspurningar. Allar meiningar skulu sleppa framat — øll góð hugskot um, hvussu vit bota um støðuna í landinum — mugu koma fram í dagsins ljós.

MEGNA lögmaður og tingformaðurin at liva upp til ynski teirra um størri samvinnu og um eitt breiðari og sakligari orðaskifti á tingi, tá má sanniliga sigast, at nógv er vunnið. Kanska tað kann eggja fólki í størri mun at taka lut í tí so týðandi almenna orðaskiftinum. Tað er nevnliga so sum so við virðingini fyri okkara politikarum í hesum krepputíðum. Ein meira demokratisk viðgerð á lögtingi krevur so sanniliga eisini nakað av okkara tingmonnum. Teir verða noyddir at kenna størri ábyrgd fyri sínum arbeiði. Hetta er ikki bara nakað teir eru valdir til at røkja 4. hvørt

ár, tá val er. Teir eru settir har fyri eitt fyra ára skeið. Og við valinum fylgir ábyrgdin væl og virðiliga at kunna seg við flest øll samfelagsviðurskifti og alla tíðina at vera ein livandi og gevandi partur í orðaskiftinum, sum tingið er for-um fyri.

SKULU fólki aftur fáa virðing fyri tinginum og tingmonnum, so eru hesi landsins fólka-valdu so sanniliga eisini sjálvir noyddir til at bota um umdømi sítt. Og her eru krøvini til at kunna seg við samfelagsviðurskifti og at vera virkin í orðaskiftinum altavgerandi. Jú, tað setir so sanniliga krøv til tey fólki, sum vilja sleppa á ting. Tað eru hesi krøv, sum Palleba ynskir tingmenn at uppfylla. Við orðunum hjá bæði lögmanni og tingformanninum og við tí sannroynd, at vit í komandi tingseta fara at síggja nógv nýggj andlit á tingi, skuldu verið vónir fyri, at virðingin fyri okkara fólka-valdu og stýrandi aftur kann koma í eina hægri legu.

sosigaley

Dimmalætting

14. SEPTEMBER

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

14. SEPTEMBER

FRÍU FÖROYAR

NORÐSTYRI

Oyggtatiðindi um ábyrgd

Oyggtatiðindi skriva í gjar um ábyrgdina av kreppuni landið er komið í. Blaðið skrivur, at eingin torir at taka ábyrgd. Øll koyra ábyrgdina yvir á onnur:

»Hetta er støðan í landinum í dag. Hvørki politikarin, bankarnir ella vinnulívið vilja viðganga at teir gjørdust púra ørir í høvðinum miðskeiðis í áttatiárunum, tá knappliga so nógvir pengar vóru í samfelagnum.

Bankarnir hava ongantíð verið kendir fyri at taka ábyrgd av egnum mistøkum, og teir fara neyvan at taka ábyrgdina fyri størsta brólaran í nýggjari feroysskari søgu, tá teir knappliga nærum noydu fólki at taka lán. Nú

síggja teir botn í skrininum, og renna niðan í fútarættin, at fáa teir, at koyra fólki á húsangang. Spurningurin er bara um tíð, áðrenn tann fyrsti banki boðar frá dundrandi undirskoti á eigna roknskapi. Í Noregi koyra í dag allir teir stóru bankarnir við einum so stórum undirskoti, at tað hóttir landið, og bankarnir eru ikki menn fyri at taka ábyrgd av hesum. Vert er at leggja til merkis, at tann stóra uppgongdin í Noregi var eini tvey ár undan henni í Føroyum.

Vinnulívið hugsar bert um seg sjálvt, og stítt eigna besta. Hetta er kanska einki skeið í, tí soleiðis er kapitalistiska samfelagsskipanin bygd upp. Men tað hevði ikki verið burturvið, at teir av og á hugs-

aðu um samfelagið, og ikki bara seg sjálvar.

Vinnulívið tekur sjálvandi onga ábyrgd av nokrum øðrum enn sær sjálvum, sjálvt um tað kanska hevði kunnað hjálpt teimum í longdini, at teir hildu aftur, tá nógvir pengar eru í samfelagnum.

Politikarar í Føroyum hava í flest øllum forum ongar ábyrgdarkenslur, og hetta sæst serlig í teimum forum, har politikari er beinleiðis virkin í vinnulívinum, ella er nær tengdur at einum banka.

Skeið er kanska at krevja at allir politikarar skulu lata vera við at vera beinleiðis uppi vinnulívi ella bankum, meðan teir sita á tingi, men hetta skuldi í øllum frum verið eitt krav hjá landsstýrismonnum.

Men so er ikki, og

verður neyvan við tí manning sum har situr í dag, og tá hugsa vit bæði um lögting og landsstýri.

Á varðhaldi

Í vikuni varð ein fremmandur trolari tikin fyri at hava fiskað ólógliga inni á føroyskum øki. Talan var um eitt bretskt skip, sum tó hevur bæði spansk reidari og spanska manning. Skiparin hevur viðgingið seg sekan og avgjørt at gjalda bótina og harvið lata málið fara uttan um rættin.

Hendingin eigur ikki at fara í gloymbókina. Hon eigur tvørtur ímóti at vera eitt álvarsligt varsko til okkara vaktarskip um at ansa sera væl eftir tí, sum fyrigongur við fiskimarkið. Tað er eingin loyna, at eitt nú tann spanski fiskiflotin, sum er ein av heimins størstu, er sera svangur, og at hann hevur brúk fyri hvørjum sterti hann kann fáa. Eisini fiski um okkara leiir. Við

hesi seinastu hendingini í huga, kunnu vit rokna við, at talan er ikki bara um eingangshending, men at vandi er fyri, at útlendsk fiskiskip gera sær dælt av, at vit eru lítill tjóð, sum ikki í eins stóran mun og aðrir eru førir fyri at fylgja við øllum tí, sum fyrigongur úti við fiskimarkið. Hetta verður ikki sagt, fyri at minka um umdømið hjá okkara vaktartænastu, sum ger eitt gott arbeiði.

Hendingin í vikuni eigur at skerpa vaktartænastuna á umrødda øki. Vit hava ikki ráð til at lata tann stóra spanska fiskiflotan fara við tí syndri av fiski, sum annars er til okkara egnu skip.

